

A quinta entrega de narrativa para o lectorado adulto de Teresa Moura fai-nos volver á orixe da súa escrita, ás esencias que marcaron dende o comezo a súa traxectoria literaria e cada vez a delimitan máis. Dende a publicación de *Herba Moura* en 2005, a autora conta cun público fiel que segue tamén a súa producción ensaística con degoiro. Porque entre a ficción e a non ficción mouriana existen fortes vencellos que elaboran un compacto macrotexto. A reivindicación do feminismo e do ecoloxismo son os dous eixos principais do mesmo, ao erixirse case que sempre como temáticas principais. Mais o estilo que o envolve todo, recursos revisitados –como a multiperspectivismo–, certas temáticas revisitadas –como a importancia da memoria individual e social ou a volatilidade das persoas– e personaxes con perfís semellantes son os condimentos dunha obra que se reinventa a si mesma.

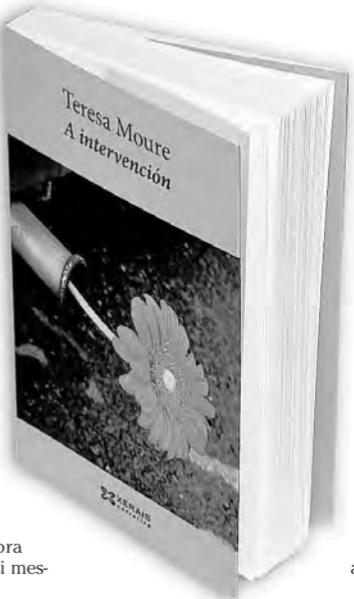
Renovada e coñecida Moura

Unha máxica combinación de palabras

MONTSE PENA PRESAS

ma á vez que aumenta as súas fontes.

A *intervención* narranos o encontro de catro personaxes singulares que se deciden a levar a

cabo unha acción artística para incidir na conciencia social sobre a natureza. Son Leandro, un inquieto mozo estudiante de historia da arte; a súa nai Clara, dermatóloga e amante das plantas por tradición familiar; Daniel, un pianista famoso retirado a consecuencia da súa perda de memoria; e Candela, unha profesora de historia, amiga de Leandro. A novela entretécese dende as diferentes perspectivas e tempos que nos achegan os catro diarios que protagonistas escriben. Estes lévannos ao seu pasado, revelando a idea de que a infancia, os acontecementos que foron, márcannos para sempre áinda que non o coñecemos. Entre eles, amor, paixón, amizade e ilusións entrecruzadas, intereses e arelas que chegan ou non a consolidarse, mais que Moura transmite con mestría introducíndonos nun universo en que os sentimientos son o que verdadeiramente importa. Aínda que manquen. Ao par disto, a reflexión sobre o valor e a validez da arte e as consecuencias políticas que esta pode ter na vida cotiá son o marco principal –o xeito de intervir da autora– dende o que cómpre interpretar o texto. No entanto, aparecen moitos dos símbolos xa habituais na escrita mouriana: as flores, as plantas e a natureza como conformadoras da vida (como o facían en *Herba Moura*); a pel como espello da alma, do que se tenta agochar (ao xeito de *Benquerida Catástrofe*); a importancia dos pequenos detalles que o trocan todo (á maneira d'A casa dos Lucarios); e a familia como núcleo do que se parte pero do que ás veces cómpre afastarse (pensemos en A xeira das árbores). Se ben nalgunha das novelas a tese facíase por veces abondo evidente, *A intervención* trae a mellor escrita de Moura: a que nos envolve e lembra que as mellorras historias dependen dunha máxica combinación de palabras. *MOURA, Teresa, A intervención, Ed. Xerais, Vigo, 2010, PVP. 16,50 €*